

SDG IMPACT STANDARDS

สำหรับภาคธุรกิจ

การบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับการตัดสินใจของภาคธุรกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เกี่ยวกับ UNDP

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติเป็นเครือข่ายเพื่อการพัฒนาในระดับโลกแห่งสหประชาชาติที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและประสานงานเพื่อให้ความรู้ ประสบการณ์ และทรัพยากรแก่ประเทศต่าง ๆ นำไปช่วยเหลือผู้คนให้ชีวิตที่ดีขึ้น UNDP ตองการเห็นโลกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีอย่างชัดเจน ด้วยการเป็นผู้บูรณาการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) UNDP ทำงานร่วมกับรัฐบาลและผู้คนในกว่า 170 ประเทศและเขตปกครองทั่วโลกเพื่อแก้ปัญหาด้านการพัฒนาในระดับโลกและระดับประเทศ ตลอดจนให้การสนับสนุนโครงการระดับประเทศให้สามารถบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืน

เกี่ยวกับ SDG Impact

SDG Impact เป็นหนึ่งในโครงการสำคัญของ UNDP โดยมีแผนการดำเนินงานในการเร่งการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ภายในปีพ.ศ. 2573

- **SDG Impact Management:** มอบวิธีที่จะช่วยให้ตัดสินใจได้ดีขึ้นเพื่อผลักดันให้เงินลงทุนไปถึงจุดที่จำเป็น ซึ่งประกอบด้วย SDG Impact Standards, SDG Impact Seal และการให้ความรู้ด้านการจัดการผลกระทบ
- **SDG Impact Intelligence:** จัดทำข้อมูลและข้อมูลเชิงลึกที่จำเป็นเพื่อให้กระแสการเงินไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น นำเสนอแผนที่นักลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Investor Map) เพื่อแสดงโมเดลธุรกิจที่นักลงทุนผ่านแพลตฟอร์มที่ค้นหาได้ทางเดสก์ท็อป
- **SDG Impact Facilitation:** ส่งเสริมให้มีการจับคู่และทำงานร่วมกันเพื่อให้โอกาสในการลงทุนด้าน SDG กลายเป็นรูปธรรมขึ้นมาโดยอาศัยการที่ UNDP มีเครือข่ายทำงานในกว่า 170 ประเทศ มีความเชี่ยวชาญลึกซึ้งในด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความสัมพันธ์กับรัฐบาลและผู้มีอิทธิพลอื่น ๆ ในการดึงนักลงทุนและทำให้เกิดการเจรจาเชิงนโยบาย

กิตติกรรมประกาศ

UNDP ขอขอบคุณทีมงาน SDG Impact ซึ่งมีคุณ Elizabeth Boggs-Davidsen เป็นผู้อำนวยการ SDG Impact, Sebnem Sener, Sara-Lisa Orstavik และ Violeta Maximova และผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมในการจัดทำมาตรฐานเหล่านี้ขึ้นมา: คุณ Fabienne Michaux (ผู้เขียนหลักใน ส่วนการพัฒนา มาตรฐาน), Carol Adams, Rosemary Addis, Susan De Witt, Ellen Maginnis, Liza Murphy, Maria Laura Tinelli, Amanda Feldman, Belissa Rojas, Jennifer Flynn (เรียบเรียง) และ Maja Bialon (ออกแบบกราฟิก) UNDP ยังขอขอบคุณอีกหลาย ๆ องค์กรที่สละเวลาและให้ข้อมูลอันมีค่าผ่านกระบวนการพัฒนา ซึ่งรวมถึงทีมงานโครงการจัดการผลกระทบ (Impact Management Project - IMP) สมาชิกเครือข่ายโครงสร้าง IMP (IMP Structured Network Members) และทุกท่านที่ให้ ข้อเสนอแนะแก่เรา SDG Impact Standards สำหรับภาคธุรกิจ มีแนวทางเดียวกันกับและได้ประโยชน์จากข้อคิดและคำปรึกษาจากกระบวนการพัฒนา Sustainable Development Goal Disclosure (SDGD)¹ Recommendations¹ ซึ่งในการจะออก SDGD Recommendations ได้ก็ต้องมีการรายงานการปฏิบัติภารกิจก็คือ ตัวชี้วัดการปฏิบัติ (Practice Indicators) ที่อยู่ใน SDG Impact Standards

กลุ่ม SDG Impact Steering Group ซึ่งมีคุณ Achim Steiner ผู้บริหาร UNDP เป็นประธาน มีตัวแทนระดับโลก และผู้นำทางความคิดจากวงการการเงินและอุตสาหกรรมทั่วโลกเป็นสมาชิก UNDP ขอขอบคุณผู้นำด้านความยั่งยืนเหล่านี้ที่มีบทบาทสำคัญในการรับรองการลงทุนที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งสัญญาณให้กับตลาด และผลักดันให้เกิดการยอมรับมาตรฐานเหล่านี้: John Denton (เลขาธิการหอการค้าระหว่างประเทศ), Cheo Hock Kuan (กรรมการบริหารและซีอีโอของ Temasek Trust), Anna Ryott (ประธานคณะกรรมการ Summa Equity), Amy Jadesimi (ซีอีโอของ Ladol), Ma Weihu (ประธาน China Alliance of Social Value Investment),

¹ Lisa Adams, CA, และ Druckman, PB, Picot, RC (2020), Sustainable Development Goal Disclosure (SDGD) Recommendations, จัดพิมพ์โดย ACCA, Chartered Accountants ANZ, ICAS, IFAC, IIRC และ WBA ISBN: 978-1-909883-62-8

Genasci (ผู้ก่อตั้งและซีอีโอของ ADM Capital Foundation - ADMCF), Daniel Hanna (หัวหน้าฝ่ายการเงินเพื่อความยั่งยืนระดับโลกของ Standard Chartered), Rajiv Lall (ประธาน IDFC First Bank), Ronald Cohen (ผู้เชิญและประธาน Global Steering Group for Impact Investment), Ken Shibusawa (ซีอีโอของ Shibusawa and Company, Inc.) และ Gavin Power (ประธานฝ่ายการพัฒนาอย่างยั่งยืนและกิจการระหว่างประเทศ, PIMCO)

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานชาว UNDP หน่วยงานอื่น ๆ ของ UN ที่ให้ข้อมูลเชิงลึกและการสนับสนุนในการพัฒนามาตรฐานเหล่านี้ ความเป็นผู้นำในการให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันของเราจะเป็นเครื่องมือให้เราสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ภายในปีพ.ศ. 2573

Copyright and Creative Commons Attribution

© United Nations Development Programme, 2021

เอกสารนี้จัดเผยแพร่ภายใต้ใบอนุญาต Creative Commons Attribution 4.0 International
เงื่อนไขใบอนุญาตพร้อมกับรหัสทางกฎหมายมีอยู่ในเว็บไซต์ Creative Commons
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/legalcode>

คำนำ

วาระปี 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ หรือ SDGs คือแผนที่พิมพ์เขียวของโลกที่จะนำเราทุกคนไปสู่อนาคตที่ดีและยั่งยืนขึ้น โดยกล่าวถึงความท้าทายในระดับโลกที่เราเผชิญอยู่ ได้แก่ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาพอากาศ การเสื่อมโทรมของสภาพสิ่งแวดล้อม ความเจริญสันติภาพและความยุติธรรม และตอนนี้เป้าหมายเหล่านี้ก็เป็นเส้นทางที่เราจะร่วมกันเดินสู่การฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในทุกวัน มีธุรกิจจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่มองหาวิธีที่ไม่ยุ่งยากเพื่อจะได้ดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีส่วนร่วมบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แน่ใจว่า ธุรกิจและนักลงทุนต่างตระหนักกันมากขึ้นว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างมูลค่าในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น การไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้นยังกลายเป็นข้อจำกัดด้านศักยภาพทางเศรษฐกิจและนวัตกรรมเสถียรภาพของระบบด้วย แต่ภาคธุรกิจเองก็ขาดแนวทางที่ชัดเจนในการแปลเจตนารมณ์สู่การปฏิบัติ

SDG Impact Standards สำหรับภาคธุรกิจที่ออกมาใหม่นี้จึงมุ่งที่จะช่วยลดช่องว่างทางความรู้ความเข้าใจนี้ โดยทำหน้าที่เป็นภาษากลางและวิธีการสากลที่มีความสอดคล้องกับหลักการที่มีอยู่และสามารถใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและกรอบการทำงานเพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจสามารถผนวกรวมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนลงในกระบวนการตัดสินใจทางธุรกิจและการลงทุนทุกประเภทได้ SDG Impact Standards มีเป้าหมายที่จะช่วยภาคธุรกิจให้สามารถเปลี่ยนจากการดำเนินการที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นการลงมือทำเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน -- เปลี่ยนจากการคิดว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นเพียงแค่ "ส่วนเสริม" ให้มาเป็นหัวใจหลักในการทำธุรกรรม ทางธุรกิจทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรฐานนี้ (the Standards) จะช่วยให้ธุรกิจเอกชนสามารถนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาจัดสรรเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะช่วยให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้โมเดลธุรกิจที่ต่างออกไป รวมถึงวิธีการทำงานใหม่ ๆ ที่จะเสริมสร้างทั้งประสิทธิภาพทางธุรกิจและการผลักดันให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับผู้คนและโลกใบนี้ได้ เมื่อระบบการจัดการภายในมีความเข้มแข็ง ภาคธุรกิจก็จะสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการรายงานและการเปิดเผยข้อมูลได้มากขึ้นและหลากหลายขึ้น และยังสามารถตอบรับความคาดหวังของรัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแล นักลงทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้ดีขึ้นด้วย มาตรฐานดังกล่าวเป็นส่วนขยายมาจากผลงานนวัตกรรมของโครงการ ริเริ่ม SDG Impact อันล้ำหน้าของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ที่ช่วยผลักดันความเข้าใจ และให้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน นักลงทุน และ ธุรกิจที่ต้องการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาคธุรกิจทั้งหมด - โดยไม่คำนึงถึงขนาด ที่ตั้ง หรือภาคส่วน - สามารถนำมาตรฐานนี้ไปใช้ได้

อันจะมีโอกาสสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมได้อย่างมหาศาล หากเราช่วยให้ภาคธุรกิจเอกชนเลือกมาในทางที่ยั่งยืนได้ เราจะสามารถผันเงินทุนหลายพันล้านดอลลาร์เข้าสู่ช่องทางการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อ จัดการกับ "ช่องว่างทางการเงินของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน" ซึ่งจากผลพวงของการระบาดใหญ่ของ COVID-19² ได้เพิ่มขึ้นเป็น 4.2 ล้านล้านดอลลาร์ ต่อปี ที่เมื่อแปลเป็นรูปธรรมก็จะหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่การมีวัคซีนโควิด19 ฉีดให้กับผู้คนหลายล้านคน ไปจนถึงการสนับสนุนประเทศต่าง ๆ ผลักดันให้เกิดโครงการฟื้นฟูโลกธรรมชาติของเรา และดำเนินการอย่างเด็ดขาดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การติดตั้งไฟฟ้าในบ้าน โรงพยาบาล และโรงเรียน ไปจนถึงการดำเนินโครงการติดตั้งอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ราคาย่อมเยาที่จะนำธุรกิจหลายแสนรายให้เข้าสู่โลกออนไลน์ได้เป็นครั้งแรก ในขณะเดียวกันธุรกิจก็จะได้ประโยชน์และเร่งสร้างนวัตกรรมได้ เช่น ผลักดันให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ และโซลูชันใหม่ ๆ ที่ทำให้ได้ลูกค้าใหม่ ๆ และเพิ่มโอกาสทางการตลาด จากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยครั้งเลวร้ายที่สุดในรอบ 90 ปี มาตรฐานนี้จะช่วยปรับเปลี่ยนบทบาทของภาคธุรกิจ ในสังคมของเรา โดยสนับสนุนให้พวกเขาได้มีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น และเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนขึ้น³

Achim Steiner ผู้บริหารโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

² Global Outlook on Financing for Sustainable Development, OECD 2021

³ <https://developmentfinance.un.org/fedr2021-pressrelease>

สารบัญ

คำนำ	4
บทนำ	6
เกี่ยวกับ SDGs	6
กรณีศึกษาทางธุรกิจเพื่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	6
เกี่ยวกับมาตรฐานนี้ (the Standards)	7
ใครที่จะสามารถนำมาตรฐานนี้ไปใช้ได้	10
มาตรฐานนี้มีการจัดระบบอย่างไร	10
SDG Impact Standards สำหรับภาคธุรกิจ	12
I. ภาพรวมของมาตรฐาน	12
II. มาตรฐานและตัวชี้วัดการปฏิบัติ	13

บทนำ

UNDP SDG Impact มีความยินดีที่จะนำเสนอ SDG Impact Standards สำหรับภาคธุรกิจ (มาตรฐาน - the Standards) เวอร์ชัน 1.0 มาตรฐานนี้พัฒนาขึ้นมาเพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนขึ้น และมีส่วนร่วมเชิงบวกในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) ได้มากขึ้น

เกี่ยวกับ SDGs

วาระปี 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ (รวมถึงเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง) คือแผนที่พิมพ์เขียวของโลกที่จะนำเราทุกคนไปสู่อนาคตที่ดีและยั่งยืนขึ้น โดยจัดการกับความท้าทายระดับโลกที่เราเผชิญกันอยู่ ได้แก่ ประเด็นที่เกี่ยวกับความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาพอากาศ การเสื่อมโทรมของสภาพสิ่งแวดล้อม ความเจริญ สันติภาพและความยุติธรรม ประเทศสมาชิกสหประชาชาติทั้งหมด 193 ประเทศให้ความเห็นชอบกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้ และยังเรียกร้องให้ภาคเอกชนร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการแก้ปัญหาด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย SDGs หลายค่าแห่งการทำงานที่กันขวางผู้มีบทบาททั้งหลายและที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ กัน – โดยการสร้างพื้นที่และโอกาสเพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ในการทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาทั้งกับพันธมิตรในวงกว้างและกับภาคส่วนอื่น ๆ ที่มีเจตนารมณ์ร่วมกัน

กรณีศึกษาทางธุรกิจเพื่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ในทุกวัน มีธุรกิจจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่มองหาวิธีที่ไม่ยุ่งยากเพื่อจะได้ดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีส่วนร่วมบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จริง ภาคธุรกิจต่างมีความตระหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างมูลค่าในระยะยาว และหากไม่สามารถบรรลุ SDGs ก็จะเป็นการจำกัดศักยภาพทางเศรษฐกิจและบ่อนทำลายเสถียรภาพของระบบและโอกาสทางธุรกิจในอนาคต การดำเนินงานธุรกิจอย่างยั่งยืนและสนับสนุน SDG จะช่วยให้ภาคธุรกิจมีภาษากลางในการสื่อสารและมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเพื่อ⁴:

- เปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ และเพิ่มประสิทธิภาพทางธุรกิจ
- เป็นธุรกิจที่สามารถยืนหยัดได้ในอนาคต
- จัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- เสริมสร้างชื่อเสียง
- ดึงดูดและรักษาพนักงาน ผู้บริโภค ลูกค้า B2B และนักลงทุนไว้ได้
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ขับเคลื่อนนวัตกรรม
- ได้รับการยอมรับจากสังคมให้ดำเนินกิจการต่อไป
- ก้าวทันกับและเตรียมพร้อมรับกับนโยบายที่พัฒนาขึ้นมาในอนาคต
- ช่วยให้สังคมและตลาดมีเสถียรภาพ

แต่เส้นทางที่เรายืนอยู่ยังไม่ใช่เส้นทางที่ยั่งยืน และยังขาดแนวทางที่ชัดเจนในการเปลี่ยนความตั้งใจไปสู่การลงมือปฏิบัติ SDG Impact Standards มีเป้าหมายเพื่อลดช่องว่างทางความรู้ความเข้าใจนี้และเปลี่ยนธุรกิจจากการมีแนวคิดที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นการลงมือทำเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน - เปลี่ยนจากการคิดว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นส่วนเสริมสิ่งที่ธุรกิจทำมาเป็นวิธีการที่ธุรกิจทำในทุก ๆ เรื่อง

⁴ ที่มา : <https://sdgcompass.org/>; https://d306pr3pise04h.cloudfront.net/docs/news_events%2F9.3%2Fbetter-business-better-world.pdf

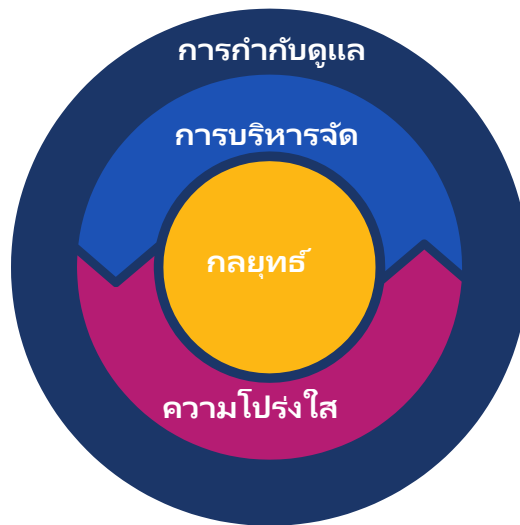

เกี่ยวกับ มาตรฐานนี้

มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจ ไม่ใช่มาตรฐานการปฏิบัติงานหรือการรายงาน ซึ่งออกแบบมาเพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจได้นำการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบและอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมเชิงบวกในการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาผสานเข้ากับระบบองค์กรและแนวปฏิบัติในการตัดสินใจ โดยใช้ภาษากลางและแนวทางที่ใช้ร่วมกันเพื่อบรรลุเจตนารมณ์ดังกล่าว

รากฐานของมาตรฐานนี้ คือ การดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมเชิงบวกในการพัฒนาที่ยั่งยืนและสู่เป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากปราศจากการแสดงความเคารพสิทธิมนุษยชนตามหลักการชี้แนะเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับธุรกิจ (UNGPs), การคำนึงถึงขีดจำกัดความปลอดภัยของโลกตามเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์ และการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่ออื่น ๆ ที่สอดคล้องกับหลักการสืบประการของ UNGC และหลักการเสริมสร้างพลังอำนาจของสตรีแห่งสหประชาชาติ และทั้งหมดนี้จะทำให้เป็นรูปธรรมได้ก็ด้วยการจัดการผลกระทบและการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

มาตรฐานนี้จัดตามหัวข้อสี่เรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ กลยุทธ์ แนวทางการจัดการ ความโปร่งใส และการกำกับดูแล (ดูรูปที่ 1) ซึ่งแต่ละหัวข้อมีบทบาทสำคัญในผนวกประเด็นความยั่งยืนและมีส่วนร่วมเชิงบวกในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับระบบและกระบวนการตัดสินใจในทุก ๆ ด้านขององค์กร

รูปที่ 1: SDG Impact Standards

กลยุทธ์

การฝังแนวคิดด้านความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมเชิงบวกในการมุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนลงในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยดึงความสนใจ การมุ่งเน้น และทรัพยากรไปทำในเรื่องที่สำคัญที่สุด และเรื่องที่บริษัทสร้างผลกระทบต่อผลลัพธ์ที่สำคัญได้มากที่สุด ซึ่งรวมถึงการลดผลกระทบเชิงลบด้วย

แนวทางการบริหารจัดการ

การรวมแนวปฏิบัติทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบและการจัดการผลกระทบเข้ากับระบบและการตัดสินใจขององค์กรช่วยให้องค์กรต่าง ๆ สามารถสร้างทางเลือกและมีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมที่สุดในการมีส่วนร่วมพัฒนาอย่างยั่งยืนและร่วมบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบและยั่งยืนและการมีส่วนร่วมใน SDGs ไม่ใช่ส่วนเสริมสิ่งที่ธุรกิจทำ แต่เป็นวิธีการทำงานของธุรกิจในทุกเรื่อง

ความโปร่งใส

ความโปร่งใสเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแสดงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – ทุกฝ่าย ซึ่งรวมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบอยู่หรืออาจได้รับผลกระทบในอนาคตจากการตัดสินใจและกิจกรรมขององค์กร นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถตัดสินใจได้อย่างมีความรอบรู้มากขึ้นในเรื่องอย่างเช่น การตัดสินใจว่าพวกเขาต้องการทำงานกับหรือทำงานเพื่อองค์กรหรือไม่ จะลงทุนหรือให้องค์กรกู้ยืมเงินจะดีไหม หรือจะซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กรดีหรือไม่ เป็นต้น

การกำกับดูแล

ธรรมาภิบาลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการผนวกรวมความเป็นธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อและการจัดการผลกระทบเข้าไว้ในกระบวนการตัดสินใจขององค์กร กลไกการกำกับดูแลที่ไม่เป็นทางการและที่เป็นทางการขององค์กรเป็นตัวกำหนดความคาดหวังในเรื่องพฤติกรรม วิธีการตัดสินใจ และวิธีที่องค์กรถือว่าตนเองและผู้อื่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนที่เป็นไปตามค่านิยม หลักการ และนโยบายขององค์กร มาตรฐานนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสาธารณะประโยชน์สำหรับทุกองค์กรที่ต้องการดำเนินการอย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและ SDGs และให้ทุกคนนำไปใช้ได้ในรูปแบบแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด และเป็นเครื่องมือประเมินตนเองแบบสมัครใจและไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยจะช่วยให้องค์กรต่าง ๆ บูรณาการการจัดการผลกระทบและ SDGs เข้ากับการตัดสินใจได้ มาตรฐานนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดมาตรฐานและเครื่องมือที่ส่งเสริมกัน ได้แก่ อภิธานศัพท์ คู่มือการใช้งาน กรอบการรับประกัน และการฝึกอบรมสำหรับผู้มีบทบาทด้านต่าง ๆ กันทั่วทั้งภาคเงินทุนและการลงทุน

มาตรฐานนี้เป็นการต่อยอดและเสริมโครงการริเริ่มอื่น ๆ ที่นำโดยภาคอุตสาหกรรมที่กำลังทำอยู่ในเรื่องการจัดการและการวัดผลกระทบ ซึ่งทั่วทั้งโครงการ SDG Impact Standards (สำหรับภาคธุรกิจ ผู้ออกตราสารหนี้ และกองทุนหุ้นเอกชน และ OECD- UNDP Impact Standards สำหรับการจัดหาเงินทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) ปฏิบัติตามโครงสร้างเดียวกัน ซึ่งทำให้มาตรฐานนี้กลายเป็นภาษากลางและแนวทางที่ใช้ร่วมกันในการบูรณาการการจัดการผลกระทบและ SDGs เข้ากับการตัดสินใจ จุดเชื่อมโยงในแนวทางปฏิบัติของตลาดปัจจุบันซึ่งกำลังบั่นทอนความคืบหน้าในการบรรลุ SDGs และเชื่อมโยงผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องต่าง ๆ กันทั่วทั้งระบบนิเวศให้มาร่วมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ให้เกิดความร่วมมือข้ามภาคส่วนมากขึ้นและสร้างนวัตกรรมโซลูชันทางการเงินด้าน SDG (ดูรูปที่ 2)

รูปที่ 2: มาตรฐานนี้ใช้งานร่วมกับหลักการ กรอบงาน และเครื่องมืออื่น ๆ อย่างไร

ที่มา: โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และ องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

มาตรฐานนี้ช่วยให้สามารถนำหลักการระดับสูงด้านการจัดการผลกระทบ⁵ ไปปฏิบัติได้จริง และใช้เป็นแนวทางในการเลือกกรอบ วิธีการ และเครื่องมือที่จะนำมาใช้วัดและจัดการผลกระทบได้อย่างเหมาะสม มาตรฐานนี้ได้ผนวกรวมบรรทัดฐานร่วมกันของ SDGs และ Impact Management Project (IMP) เอาไว้ในทุกส่วน และให้ระบบปฏิบัติการในการประยุกต์ใช้เครื่องมือและกรอบแนวทางที่มีอยู่ รวมทั้ง เมตริกและ Taxonomy ด้วย การสร้างระบบการจัดการภายในให้มีความเข้มแข็ง ภาคธุรกิจที่นำเอามาตรฐานนี้ไปใช้ก็จะสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการรายงานและการเปิดเผยข้อมูลได้มากขึ้นและหลากหลายขึ้น และยังสามารถตอบรับความคาดหวังของรัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแล นักลงทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้ดีขึ้นด้วย

ในท้ายที่สุด มาตรฐานนี้จะช่วยให้องค์กรสามารถนำหลักปฏิบัติทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบมาใช้ และบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับระบบขององค์กรและแนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจ โดยมีความตั้งใจที่จะดำเนินงานอย่างยั่งยืนและเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

⁵ ตัวอย่างหลักการจัดการผลกระทบ ได้แก่ หลักการปฏิบัติการเพื่อการจัดการผลกระทบ (OPIM), สำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยข้อริเริ่มด้านการเงิน (UNEP-FI), หลักการเพื่อการเงินที่ส่งผลกระทบต่อสังคม, หลักการ CFO ของยูเอ็นไอเอสเกี่ยวกับความบูรณาการการลงทุนและการเงินเข้ากับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และหลักการด้านคุณค่าทางสังคม 7 ประการของ Social Value International

และ SDGs มาตรฐานนี้ออกแบบมาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่จะเกิดขึ้นกับ SDGs และ/หรือเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องของหลังปี 2030 และมาตรฐานนี้จะไม่เปลี่ยนแม้ว่าโครงสร้างหรือรูปแบบของ SDGs จะเปลี่ยนไป

ใครที่สามารถนำมาตรฐานนี้ ไปใช้ได้

มาตรฐานนี้ใช้ได้กับองค์กรที่มุ่งมั่นที่จะดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs โดยไม่คำนึงถึงขนาด ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ หรือภาคส่วน ซึ่งอาจเป็น องค์กรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ องค์กรสาธารณประโยชน์ และหน่วยงานเอกชน (ทั้งที่แสวงหาผลกำไรและไม่แสวงหาผลกำไร) องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และหน่วยงานของรัฐและภาครัฐอื่น ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น ธุรกิจสามารถนำมาตรฐานนี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งธุรกิจที่มุ่งลดผลกระทบเชิงลบทั้งทางตรงและผ่านห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า และผู้ที่พยายามสร้างผลกระทบเชิงบวกผ่านผลิตภัณฑ์และบริการของตน รวมถึงธุรกิจที่เปลี่ยนไปสู่อนาคตที่ปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์

วิธีการนำมาตรฐานนี้ไปใช้จะแตกต่างกันไปตามประเภทธุรกิจ ขนาด และบริบท อย่างไรก็ตาม มาตรฐานนี้มีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะรองรับความหลากหลายเหล่านี้ และผู้สอบบัญชีก็ควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาความแตกต่างเหล่านี้ในการออกความเห็นและให้การรับรองด้วย

วิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อม

วิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อมสามารถนำมาตรฐานเหล่านี้ไปปฏิบัติได้ไม่ยุ่งยากและไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง วิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อมมักมีโครงสร้างไม่ซับซ้อน มีความยืดหยุ่น และผู้มีอำนาจตัดสินใจไม่ค่อยมีความแตกต่างจากผู้ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ และมักมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนที่พวกเขาดำเนินงานอยู่ เราจะจัดทำคู่มือผู้ใช้สำหรับวิสาหกิจรายย่อยและวิสาหกิจขนาดย่อมต่อไป

ผู้มีบทบาทรายอื่น ๆ

มาตรฐานนี้ยังให้แนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีบทบาทรายอื่น ๆ ในห่วงโซ่คุณค่าในการกำหนดกรอบค่าตามการประเมิน และการตัดสินใจที่เกี่ยวกับความสามารถในการจัดการผลกระทบขององค์กรและกลยุทธ์ ในการสร้างความคืบหน้าให้กับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ผู้มีบทบาทรายอื่น ๆ นั้นหมายรวมถึง นักลงทุนที่จะนำไปใช้เพื่อกำหนดกรอบการลงทุน แนวทาง และการตรวจสอบสถานะการลงทุน, นักวิเคราะห์ที่ปรึกษา ผู้รับรอง และสำนักวิจัยที่จะนำไปใช้เพื่อให้คำแนะนำแก่ลูกค้าหรือรับรองหรือปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน, และรัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายที่จะนำไปใช้เพื่อในการจัดแนวนโยบายและข้อบังคับให้สอดคล้องกับมาตรฐาน และสนับสนุนการนำไปใช้โดยสอดคล้องกับนโยบายตามลำดับความสำคัญเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและสนับสนุนการบรรลุพันธกรณี SDG ของพวกเขา

มาตรฐานนี้มีการจัดระบบอย่างไร

มาตรฐานนี้

มาตรฐานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวางข้อกำหนดให้กับกลยุทธ์ แนวทางการจัดการ ความโปร่งใส และการกำกับดูแลที่เพิ่มโอกาสให้องค์กรสามารถดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีส่วนสนับสนุนในเชิงบวกต่อ SDGs แต่ไม่ได้ให้การรับประกันความสำเร็จ หากทุกองค์กรใช้มาตรฐานนี้ UNDP เชื่อว่าภาคธุรกิจสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อความยั่งยืนและมีส่วนสนับสนุนการบรรลุ SDGs ได้

มาตรฐานนี้มีไว้ให้องค์กรใช้เป็น 'แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด' ในการดำเนินงานให้ยั่งยืนมากขึ้นและ

เพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ด้วยการบูรณาการหลักการธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมและการจัดการผลกระทบเข้ากับระบบและการตัดสินใจภายในองค์กร องค์กรต่าง ๆ ควรใช้มาตรฐานนี้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ช่องว่างและประเมินตนเอง และทำการลดช่องว่างและปรับปรุงแนวปฏิบัติต่อไป และควรใช้มาตรฐานนี้ร่วมกับอภิธานศัพท์และคู่มือการใช้ที่มีให้

อภิธานศัพท์

อภิธานศัพท์ที่มีเนื้อหาครอบคลุมนี้เป็นส่วนขยายเพื่อเสริมความเข้าใจมาตรฐานนี้ โดยแสดงคำอธิบายความหมายของคำตามที่ใช้ในมาตรฐานนี้

คู่มือการใช้

ในระดับตัวชี้วัดการปฏิบัติจะมีคำแนะนำกำกับไว้เพื่อช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจถึงขอบเขตและการนำมาตรฐานนี้ไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ เช่น ในการตีความ ตำนินการ และนำมาตรฐานไปใช้ในลักษณะที่มีความคงเส้นคงวา อีกทั้งยังมีลิงก์ไปยังกรอบแนวทาง เครื่องมือ แหล่งข้อมูล และตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง (หากมี) ให้ไว้ด้วย เมื่อภาคธุรกิจนำมาตรฐานนี้ไปใช้อย่างแพร่หลายขึ้น เราจะค่อย ๆ เพิ่มตัวอย่างกรณีศึกษาให้มากขึ้นไปเรื่อย ๆ

กรอบการรับประกันและ SDG Impact Seal

เรากำลังพัฒนากรอบการรับประกันจากภายนอกและตราประทับ SDG Impact ควบคู่ไปกับมาตรฐานนี้ การรับประกันโดยองค์กรอิสระเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของตลาดและลดโอกาสเกิดการฟอกเขียวหรือการกล่าวอ้างเกินจริง

เราออกแบบกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ความมั่นใจว่าองค์กรมีการวางนโยบายและกระบวนการปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรฐานนี้ การพัฒนากรอบการรับประกันและระเบียบวิธีการตรวจสอบขึ้นมา ยังช่วยลดความเสี่ยงว่าจะมีการสร้างแนวทางการรับประกันของตนเองขึ้นมาซึ่งอาจมีคุณภาพและระดับความโปร่งใสที่แตกต่างกันไป เราตระหนักดีว่ามาตรฐานนี้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและคงต้องใช้เวลาอันกว่าที่องค์กรจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน เราจึงออกแบบการรับประกันในลักษณะที่เป็นการผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ แต่องค์กรต้องทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในเวลาต่อ ๆ มา

องค์กรควรเปลี่ยนจากการประเมินตนเองมาเป็นการให้หน่วยงานตรวจสอบอิสระที่ได้รับการรับรองเป็นผู้ประเมินการปฏิบัติตามแนวทางการจัดการผลกระทบขององค์กรเป็นระยะ ๆ เราจะเผยแพร่ระเบียบวิธีในการตรวจสอบเพื่อรับประกันและเกณฑ์ขั้นต่ำต่อสาธารณะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่องค์กรในการนำมาใช้เพื่อวางแผนกลยุทธ์การดำเนินงานก่อนที่จะมองหาผู้ตรวจสอบอิสระที่ได้รับการรับรองมาตรวจสอบการดำเนินงานของตน

แหล่งข้อมูลเสริมอื่น ๆ

เรากำลังพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานนี้และหลักสูตรสำหรับผู้รับประกันร่วมกับ Social Value International นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์เรื่องการวัดและการจัดการผลกระทบเบื้องต้น ซึ่งดำเนินการโดย CASE แห่ง Duke University SDG Impact ได้เชื่อมโยงมาตรฐานนี้เข้ากับข้อเสนอแนะการเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) และหลักการบูรณาการการลงทุนและการเงินเข้ากับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ UNGC CFO จะมีสมุดงาน Excel เพื่อให้องค์กรนำไปใช้เป็นแนวทางและใช้มาตรฐานนี้เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเอง

ในขณะที่ตีพิมพ์เอกสารฉบับนี้ แนวทาง กรอบการรับประกัน และเอกสารการฝึกอบรมยังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ดูที่ www.sdginvestorplatform.undp.org เพื่ออ่านรับข้อมูลล่าสุดและเข้าถึงแหล่งความรู้เมื่อมีการเผยแพร่

SDG Impact Standards สำหรับ ภาคธุรกิจ

I. ภาพรวมของมาตรฐานนี้

1. กลยุทธ์ – องค์กรฝังแนวคิดการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ และกำหนดเป้าหมายผลกระทบที่ท้าทาย	
1.1	องค์กรฝังแนวคิดการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์
1.2	องค์กรกำหนดเป้าหมายผลกระทบที่ท้าทายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร
2. แนวทางการจัดการ – องค์กรบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับแนวทางการจัดการของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs	
2.1	องค์กรมีกระบวนการและกลไกที่มีประสิทธิภาพอื่น ๆ เพื่อบรรลุกลยุทธ์และเป้าหมายผลกระทบขององค์กร
2.2	องค์กรประเมินและเปรียบเทียบผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และบริการและการดำเนินงานของตน และตัดสินใจเลือกระหว่างตัวเลือกต่าง ๆ เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ให้ได้มากที่สุดโดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการสร้างผลกระทบของตน
2.3	องค์กรตรวจสอบและจัดการผลกระทบของตนอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ และดำเนินการเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ให้ได้มากที่สุด (รวมถึงการจัดการผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดด้วย)
3. ความโปร่งใส – องค์กรเปิดเผยวิธีบูรณาการการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs เข้ากับวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แนวทางการจัดการ และการกำกับดูแล และรายงานผลการปฏิบัติงานของตน (อย่างน้อยทุกปี)	
4. การกำกับดูแล – องค์กรมีระบบการกำกับดูแลที่ช่วยส่งเสริมพันธกิจขององค์กรในการมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs	

II. มาตรฐานและตัวชี้วัดการปฏิบัติ

1. กลยุทธ์ – องค์กรผนวกรวมการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ และกำหนดเป้าหมายผลกระทบที่ท้าทาย

1.1 องค์กรฝังแนวคิดการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 1.1.1 องค์กรเชื่อมโยงแนวทางในการสร้างมูลค่าระยะยาวให้กับองค์กรด้วยการมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs
- 1.1.2 องค์กรมีแนวทางการทำงานที่คำนึงถึงความเกี่ยวพันกันอย่างแยกไม่ออกของประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและ SDGs
- 1.1.3 องค์กรมีแนวทางการดำเนินงานที่คำนึงถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนอันสอดคล้องกับหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGP), ชัดจำกัดความปลอดภัยของโลกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิบประการของยูเอ็นโกลบอลคอมแพก (UNGCI) และหลักการเสริมสร้างศักยภาพสตรีแห่งสหประชาชาติ
- 1.1.4 องค์กรใช้หลักฐานที่มีอยู่และข้อมูลทางสังคมและวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานที่ได้มาตรฐาน เช่น รัฐบาล องค์กรวิทยาศาสตร์ องค์กรชุมชน และภาคประชาสังคมเพื่อทำความเข้าใจบริบทการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ดีขึ้น
- 1.1.5 องค์กรมีแผนการที่เป็นกิจจะลักษณะในการระบุและดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ (รวมถึงการให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มักถูกมองข้าม และเชิญภาครัฐเข้าร่วมเพื่อทำความเข้าใจการจัดลำดับความสำคัญและความต้องการในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งชาติ (SDG)) อย่างต่อเนื่องเพื่อทำความเข้าใจกับผลกระทบที่มีความสำคัญกับพวกเขา
- 1.1.6 องค์กรใช้วิธีที่เป็นกิจจะลักษณะในการคัดเลือกสาระสำคัญของประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยดูว่าผลลัพธ์ใดส่งผลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากนั้นจึงทำการตัดสินใจโดยพิจารณาว่าจุดไหนที่องค์กรจะสามารถดำเนินการ (หรือกำลังดำเนินการ) และสร้างผลกระทบ (ทางบวกและลบ) ได้ชัดเจนที่สุด
- 1.1.7 องค์กรใช้โมเดลธุรกิจ ความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในการแสวงหาโอกาสและเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs (อย่างน้อยที่สุดก็โดยการลดผลกระทบเชิงลบลง)
- 1.1.8 ในแนวทางการจัดการความเสี่ยงขององค์กรได้มีการรวมความเสี่ยงและโอกาสในการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้ด้วยอย่างเป็นกิจจะลักษณะ โดยคำนึงถึงมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและระดับความเสี่ยงจากผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดที่ยอมรับได้ด้วย
- 1.1.9 องค์กรใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวและการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อทดสอบความยืดหยุ่นของกลยุทธ์องค์กร
- 1.1.10 องค์กรกำหนดทรัพยากร (รวมถึง งบประมาณ ความสามารถ และความเป็นผู้นำ) ที่องค์กรตั้งใจที่จะจัดสรรให้เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์โดยรวมขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายเพื่อสร้างผลกระทบ
- 1.1.11 องค์กรใช้แนวทางอย่างเป็นกิจจะลักษณะในการปรับเพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และเป้าหมายในการสร้างผลกระทบยังคงเหมาะสมกับวัตถุประสงค์หากบริบทภายในองค์กรและบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืนเปลี่ยนแปลงไป

1. กลยุทธ์ – องค์กรฝังแนวคิดการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ลงในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ และกำหนดเป้าหมายผลกระทบที่ท้าทาย

1.2 องค์กรกำหนดเป้าหมายผลกระทบที่ท้าทายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 1.2.1 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และบริบทการพัฒนาที่ยั่งยืนที่องค์กรดำเนินการอยู่
- 1.2.2 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรมีความท้าทาย – โดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงระดับผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยเทียบกับระดับเส้นฐานและเกณฑ์ขั้นต่ำ และคำนึงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายผลกระทบแต่ละรายการให้ทันภายในกรอบเวลาที่สมเหตุสมผล
- 1.2.3 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนดังระบุไว้ในข้อ 1.1.6 รวมถึงเป้าหมายคาบเกี่ยว เช่น ความเท่าเทียมทางเพศ การดำเนินการด้านสภาพอากาศ และงานที่มีคุณค่าที่ต้องอาศัยการดำเนินการร่วมกันและส่งผลกับทุกเป้าหมายที่เหลือ
- 1.2.4 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรแต่ละรายการจะต้องระบุขอบเขตผลลัพธ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง (นั่นคือ เป้าประสงค์ของ SDG) และประเภทของผลกระทบ (เช่น การจำแนกประเภทผลกระทบ ABC) ที่ต้องการบรรลุ
- 1.2.5 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรต้องระบุถึงผลกระทบเชิงลบทางตรงที่สำคัญทั้งหมดที่เกิดจากการดำเนินงาน เกิดจากห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่อุปทาน และที่เกิดขึ้นผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- 1.2.6 เป้าหมายผลกระทบขององค์กรต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการเกิดผลลัพธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจ และพยายามจำกัดความเป็นไปได้ในการเกิดผลลัพธ์เชิงลบและ/หรือที่ผิดเพี้ยนไป

2. แนวทางการจัดการ – องค์กรบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับแนวทางการจัดการของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs

2.1 องค์กรมีกระบวนการและกลไกที่มีประสิทธิภาพอื่น ๆ เพื่อบรรลุกลยุทธ์และเป้าหมายผลกระทบขององค์กร

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 2.1.1 องค์กรมีแนวคิดการเคารพสิทธิมนุษยชนอันสอดคล้องกับหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGP), ขีดจำกัดความปลอดภัยของโลกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสืบประการของยูเอ็นโกลบอลคอมแพ็ก (UNGCI) และหลักการเสริมสร้างศักยภาพสตรีแห่งสหประชาชาติไว้ในนโยบายและแนวทางปฏิบัติขององค์กร อย่างเช่น
- 2.1.1.1 มีกลไกการร้องทุกข์และการชดเชยที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีกลไกการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจได้รับผลกระทบด้วย
 - 2.1.1.2 ดูแลให้แน่ใจว่าความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงเป็นที่ประจักษ์ทั่วทั้งองค์กร
 - 2.1.1.3 หลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบด้านลบ และส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน คำนึงถึงขีดจำกัดความปลอดภัยของโลก และส่งเสริมการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่ออื่น ๆ ในห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า
- 2.1.2 องค์กรปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในท้องถิ่นและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดภายในภาคอุตสาหกรรมของตนให้ได้ในระดับสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ขาดกฎระเบียบในท้องถิ่นหรือที่มีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ และทำการประเมินประเมินเมื่อกฎหมายท้องถิ่นและระหว่างประเทศและข้อบังคับมีความขัดแย้งกัน
- 2.1.3 องค์กรใช้แนวทางอันเป็นกิจจะลักษณะในการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา โดย (i) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (เช่น ให้การฝึกอบรมและส่งเสริมผู้นำในท้องถิ่น) (ii) หาโอกาสให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่อาจส่งผลกระทบต่อพวกเขา และ (iii) แจ้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบถึงการดำเนินการ ความคืบหน้า และบทเรียนที่ได้รับอย่างโปร่งใส
- 2.1.4 องค์กรใช้แนวทางอันเป็นกิจจะลักษณะในการบูรณาการ (i) การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการสนับสนุนการบรรลุ SDGs ในประเทศที่ตนดำเนินงานอยู่ และ (ii) ร่วมมือกับองค์กรในวงการเดียวกัน พันธมิตรที่มีศักยภาพ และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ (รวมถึงประชาชนที่ได้รับผลกระทบ) เพื่อหาทางออกร่วมกัน
- 2.1.5 องค์กรบูรณาการความรับผิดชอบต่อด้านธุรกิจด้วยความสามารถและการจัดการผลกระทบเข้ากับวัฒนธรรมองค์กร การดำเนินธุรกิจ ระบบข้อมูล บทบาทประจำวัน ทีมงานข้ามสายงาน และกระบวนการตัดสินใจ ด้วยการ:
- 2.1.5.1 ใช้วัฒนธรรม ระบบการสื่อสาร และการฝึกอบรมที่เหมาะสมเพื่อช่วยในเรื่องการตัดสินใจ
 - 2.1.5.2 ปรับกลไกแรงจูงใจให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายผลกระทบ

- 2.1.5.3 มีความสามารถพอที่จะจัดการผลกระทบ และในกลุ่มผู้มีอำนาจสั่งการระดับอาวุโสมีสมาชิกที่หลากหลายในเพศ เชื้อชาติ และมิติอื่น ๆ เพื่อให้สามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
 - 2.1.5.4 ให้งานทุกระดับต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติทางธุรกิจที่มีความรับผิดชอบและการจัดการผลกระทบ
 - 2.1.5.5 เผ่าติดตามและตรวจสอบผลการดำเนินงานด้านการสร้างผลกระทบและการปฏิบัติตามนโยบายและแนวทางการทำธุรกิจที่รับผิดชอบและการจัดการผลกระทบ เพื่อขับเคลื่อนวัฒนธรรมในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- 2.1.6 องค์กรใช้แนวทางที่เป็นกิจจะลักษณะในการระบุเมตริกที่เกี่ยวข้อง และรวบรวม ตรวจสอบ จัดการ และใช้ข้อมูลผลกระทบ เช่น:
- 2.1.6.1 การจัดการความเป็นเจ้าของข้อมูลแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – เช่น เรื่องความเป็นส่วนตัวของข้อมูล จริยธรรมและประเด็นเชิงพาณิชย์ด้านการรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูล
 - 2.1.6.2 รวบรวมข้อมูลผลกระทบจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ที่เปลี่ยนไปที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประสบอย่างเป็นระบบ
 - 2.1.6.3 ใช้การตรวจสอบโดยใช้แนวความเสี่ยง (รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) เพื่อตรวจสอบหรือรับรองข้อมูลผลกระทบหากต้องทำและเมื่อต้องทำ และนำข้อค้นพบมาพิจารณาในการตัดสินใจ
 - 2.1.6.4 บูรณาการข้อมูลผลกระทบและข้อควรพิจารณาด้านผลกระทบเข้าในกระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร
- 2.1.7 องค์กรใช้แนวทางที่เป็นกิจจะลักษณะในการรับรองว่ามีการปรับปรุงแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการผลกระทบอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อคงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เช่น ด้วยการใช้:
- 2.1.7.1 วิเคราะห์ความเบี่ยงเบนจากผลการดำเนินการที่คาดหวัง
 - 2.1.7.2 ใช้บทเรียนที่ได้จากกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินการ จากการทำงานร่วมกับพันธมิตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจากการวิจัยและหลักฐานที่เป็นปัจจุบัน
 - 2.1.7.3 นำการเปลี่ยนแปลงในบริบทการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นข้อพิจารณา
 - 2.1.7.4 ประเมินประสิทธิภาพของการนำแนวปฏิบัติในการจัดการผลกระทบมาผลักดันการตัดสินใจและผลการดำเนินงานด้านผลกระทบ และดำเนินการแก้ไขตามสมควร

2. แนวทางการจัดการ – องค์กรบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับแนวทางการจัดการของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs

2.2 องค์กรประเมินและเปรียบเทียบผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ บริการ และการดำเนินงานของตน และตัดสินใจเลือกระหว่างตัวเลือกต่าง ๆ เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ให้ได้มากที่สุดโดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการสร้างผลกระทบของตน

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 2.2.1 องค์กรระบุผลลัพธ์สำคัญทั้งหมด (บวกและลบ) ในการดำเนินงานทั้งทางตรงและผ่านห่วงโซ่อุปทานและมูลค่า ซึ่งรวมถึง:
- 2.2.1.1 ประเมินผลลัพธ์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ระดับความเป็นอยู่ที่ดีเป็นมาตรวัดร่วมกัน
 - 2.2.1.2 ระบุระดับเส้นฐาน ข้อมูลโต้แย้ง และเกณฑ์จุดเปลี่ยนที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของ SDG
 - 2.2.1.3 ประเมินผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกลุ่มย่อยแบบแยกส่วนกัน (โดยเน้นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีมุมมองข้ามและถือตามวัตถุประสงค์หลักของ SDG ด้วย 'การไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง')
 - 2.2.1.4 คำนึงถึงความไม่แน่นอนเมื่อไม่สามารถวัดผลลัพธ์ในเชิงปริมาณได้ และตระหนักว่า อาจเป็นเรื่องยากที่จะวัดผลการดำเนินงานโดยตรง ผ่านห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า และสร้างแผนการเพื่อลดความเสี่ยงจากผลกระทบอย่างค่อยเป็นค่อยไป
- 2.2.2 องค์กรประเมินความลึก ขนาด และประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดผลลัพธ์ ตามที่ระบุไว้ใน 2.2.1 โดยคำนึงถึง: (i) อะไรเป็นเรื่องที่จะต้องเกิดขึ้นอยู่แล้ว (ii) ผลงานของผู้อื่นที่นำไปสู่ผลลัพธ์ (iii) ผลกระทบมีแนวโน้มที่จะคงอยู่นานขนาดไหน และ (iv) ประสิทธิภาพในการสร้างผลกระทบนั้นดีเพียงใดเมื่อเทียบกับความพยายามและทรัพยากรที่ต้องใช้
- 2.2.3 องค์กรประเมินความเสี่ยงที่ผลกระทบจะไม่เกิดขึ้นจริงตามที่คาดไว้ โดยคำนึงถึง: (i) ความเป็นไปได้และขนาดของความเสี่ยง (ii) ระดับการยอมรับผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิด (ซึ่งคิดรวมถึงระดับการยอมรับของผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วย) และ (iii) มาตรการลดความเสี่ยง
- 2.2.4 องค์กรจะพิจารณาว่าจะนำเมตริกใดมาใช้และต้องใช้ข้อมูลอย่างน้อยเพียงใดจึงจะเพียงพอต่อการตัดสินใจ รวมถึง:
- 2.2.4.1 การเลือกและใช้เมตริกผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (นอกเหนือไปจากเมตริก กิจกรรมหรือผลลัพธ์) ที่: (i) หากเป็นไปได้ให้รวมบริบทที่ส่งผลสำคัญที่สุดต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ประสมกับผลลัพธ์นั้น (โดยกล่าวถึงความรุนแรงและความคงทนของผลกระทบ) (ii) วัดคุณค่าผลลัพธ์อย่างคงเส้นคงวาโดยใช้มาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีเป็นมาตรวัดสามัญ (iii) ให้ความมั่นใจว่าจะบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมาย และ (iv) สอดคล้องกับตัวชี้วัด SDG และยุทธศาสตร์การพัฒนาแห่งชาติในประเทศที่องค์กรดำเนินงาน

- 2.2.4.2 ใช้มาตรวัดมาตรฐานและชุดมาตรวัดที่เกี่ยวข้องหากเป็นไปได้ แต่ทราบว่า อาจจำเป็นต้องใช้การบัญชีบริหารและมาตรวัดภายในร่วมด้วย
 - 2.2.4.3 ประเมินความเสี่ยง (รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) ของความไม่แน่นอนเมื่อขาดข้อมูล ผลกระทบหรือมีไม่เพียงพอ และหามาตรการลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและ โอกาสในการเพิ่มเติมข้อมูล (ทั้งด้านคุณภาพและความสมบูรณ์) และค่อย ๆ สร้างฐานข้อมูลจากหลักฐานไปเรื่อย ๆ
 - 2.2.4.4 เมื่อใช้เมตริกกิจกรรมหรือผลผลิต (คือ output แทนที่จะเป็นผลลัพธ์ - outcome) เป็นตัวแทน (proxy) ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น องค์กรมีกระบวนการที่สามารถ ประเมินนัยสำหรับการตัดสินใจ ทั้งจำนวนโอกาสและความเสี่ยงในการตัดสินใจ เหล่านั้น และนำมาเมตริกผลลัพธ์มาใช้แทนที่เมตริกตัวแทน (proxy) โดยเร็วที่สุด
 - 2.2.4.5 พิจารณาถึงโอกาสที่จะเกิดผลลัพธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจและพยายามจำกัดการเกิดผลลัพธ์เชิงลบ ที่ไม่ได้ตั้งใจและผลที่ผิดเพี้ยนในการรวบรวมข้อมูลและเลือกและใช้เมตริก
- 2.2.5 องค์กรตัดสินใจเลือก (แบบสัมพัทธ์และแบบสัมบูรณ์) ระหว่างผลิตภัณฑ์ บริการ และทางเลือก ในการดำเนินงานด้วยวิธีที่โปร่งใส เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน และการบรรลุ SDGs โดยคำนึงถึงความเสี่ยง (รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) ที่ผลกระทบอาจ ไม่เกิดขึ้นตามที่คาดไว้ และการต้องยอมแลกระหว่างผลลัพธ์ที่แตกต่างกันหรือระหว่างกลุ่ม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือกลุ่มย่อย
- 2.2.6 องค์กรใช้การตรวจสอบโดยใช้แนวความเสี่ยง (รวมถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) เมื่อต้องมีการประเมินผลกระทบกิจกรรมบางโดยอิสระอย่างครอบคลุม
- 2.2.7 องค์กรรวบรวมผลการประเมินผลกระทบอย่างเป็นระบบ (รวมถึง บันทึกวิธีการคำนวณและ สมมติฐานที่ใช้) เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงกับการตัดสินใจและกิจกรรมการจัดการ ผลกระทบที่กำลังดำเนินอยู่

2. แนวทางการจัดการ – องค์กรบูรณาการการจัดการผลกระทบเข้ากับแนวทางการจัดการของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs

2.3 องค์กรตรวจสอบและจัดการผลกระทบของตนอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ และดำเนินการเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs ให้ได้มากที่สุด (รวมถึงการจัดการผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดด้วย)

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 2.3.1 องค์กรใช้แนวทางที่เป็นกิจจะลักษณะในการวัดและติดตามประสิทธิภาพผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงกับ:
- (i) ประสิทธิภาพผลกระทบที่คาดไว้ (เป้าหมายและเป้าประสงค์ของผลกระทบ) และ
 - (ii) เส้นฐาน ข้อมูลโต้แย้ง และเกณฑ์ขั้นต่ำที่เหมาะสม
- 2.3.2 องค์กรเติมเต็มช่องว่างของข้อมูล ด้วยการ: (i) หากเป็นไปได้ ให้ใช้การวัดผลลัพธ์แทนการวัดตัวแทน และ (ii) ทดสอบความถูกต้องของสมมติฐานที่สร้างขึ้นและปรับตามความจำเป็น (เช่น เมื่อบริบทเปลี่ยนไป)
- 2.3.3 องค์กรระบุและวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดผลกระทบที่ไม่คาดคิด และดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลกระทบด้วยการ:
- 2.3.3.1 การพัฒนาแผนและการปฏิบัติเพื่อลดผลกระทบที่ไม่คาดคิด เพื่อให้แน่ใจว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นมีประสิทธิภาพก่อนที่จะยุติหรือออกจากกิจกรรมนั้น
 - 2.3.3.2 การจัดการผลกระทบด้านลบที่ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีสาเหตุมาจากเกิดความเสียหายด้านผลกระทบเพิ่มหรือการทำงานที่ต่อประสิทธิภาพ
 - 2.3.3.3 ใช้ประโยชน์จากผลกระทบเชิงบวกที่คาดไม่ถึง
- 2.3.4 องค์กรนำผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบจากกิจกรรม/โครงการเคยทำไปมารวมอยู่ในการประเมินประสิทธิภาพการสร้างผลกระทบโดยรวมขององค์กร และคำนึงถึงผลกระทบระยะยาวหลังจบโครงการ
- 2.3.5 องค์กรรวบรวมผลลัพธ์และบทเรียนจากกิจกรรมการจัดการผลกระทบเอาไว้อย่างเป็นระบบเพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในอนาคต

3. ความโปร่งใส – องค์กรเปิดเผยวิธีบูรณาการการสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs เข้ากับวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แนวทางการจัดการ และการกำกับดูแล และรายงานผลการปฏิบัติงานของตน (อย่างน้อยทุกปี)

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 3.1 องค์กรเปิดเผยวิธีบูรณาการความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อ SDGs เข้ากับการตัดสินใจ และการรายงานผลการปฏิบัติงาน (อย่างน้อยปีละครั้ง) โดยให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ การเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGD)
- 3.2 องค์กรสื่อสารถึงผลกระทบของตนอย่างสม่ำเสมอโดย:
 - 3.2.1 ใช้ SDGs (และเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง) และการจำแนกผลกระทบ ABC
 - 3.2.2 ให้ข้อมูลบริบทอย่างเพียงพอโดยเชื่อมโยงประสิทธิภาพผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงกับ เป้าหมายผลกระทบและเป้าประสงค์ และเทียบกับเส้นฐาน ข้อมูลโต้แย้ง และเกณฑ์ จุดเปลี่ยนที่เหมาะสม
 - 3.2.3 เปิดเผยสมมติฐาน ข้อจำกัด ช่องว่าง ความเสี่ยง และการต้องประเมินประนอมแลกเปลี่ยน ระหว่างผลลัพธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่ต่างกัน หรือระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือ กลุ่มย่อยที่แตกต่างกัน
- 3.3 องค์กรใช้กลไกการรายงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ จากกิจกรรมขององค์กรและองค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินการในนามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เหล่านั้น รวมถึง พิจารณาจัดทำรายงานเพิ่มเติมที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ โดยเป็นรายงานที่ ปรับให้เหมาะสม หรือปรับจากรายงานฉบับที่เปิดเผยสู่สาธารณะที่มีอยู่ เพื่อให้ตรงประเด็นขึ้น และให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้างเข้าใจได้ง่ายขึ้น
- 3.4 องค์กรเผยแพร่นโยบายของตนต่อสาธารณชนในด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน อันสอดคล้องกับหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGPs), ขีดจำกัดความปลอดภัยของโลกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินธุรกิจ ที่รับผิดชอบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิบประการของยูเอ็นโกลบอลคอมแพกส์ (UNGC) และหลักการเสริมสร้างศักยภาพสตรีแห่งสหประชาชาติ และเปิดเผยวิธีการนำไปปฏิบัติ และจัดการผลการดำเนินการและการปฏิบัติตามนโยบายเหล่านี้
- 3.5 องค์กรปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและธรรมาภิบาล
- 3.6 องค์กรให้ผู้ตรวจสอบอิสระบุคคลที่สามให้การรับรองรายงานเกี่ยวกับความยั่งยืนและ/หรือ ผลกระทบ (หรือให้เหตุผลถึงการเลือกที่จะไม่ทำเช่นนั้น) และจัดการกับข้อค้นพบด้วย มาตรการแก้ไขที่เหมาะสมอย่างทันท่วงที

4. การกำกับดูแล -

องค์กรมีระบบการกำกับดูแลที่ช่วยส่งเสริมพันธกิจขององค์กรในการมีส่วนร่วมเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรลุ SDGs

ตัวชี้วัดการปฏิบัติ:

- 4.1 หน่วยงานกำกับดูแลขององค์กรให้การกำกับดูแลอย่างเข้มข้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ:
- 4.1.1 นโยบายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเคารพสิทธิมนุษยชนอันสอดคล้องกับหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGPs), ขีดจำกัดความปลอดภัยของโลกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิบประการของยูเอ็นโกลบอลคอมแพ็ก (UNGC) และหลักการเสริมสร้างศักยภาพสตรีแห่งสหประชาชาติ รวมถึงกลไกการร้องทุกข์และการชดเชยที่มีประสิทธิภาพพร้อมให้การคุ้มครองต่อการแจ้งเบาะแส สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ และผลของการนำไปปฏิบัติและการปฏิบัติตามนโยบายเหล่านั้นและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1.2 การร้องเรียนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการให้การเยียวยา (ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีมาตรการเยียวยาที่เพียงพอให้กับกรณีที่ไม่พึงประสงค์ทุกกรณี)
 - 4.1.3 กระบวนการขององค์กรในการค้นหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
 - 4.1.4 การกำหนดประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สำคัญและวิธีการนำไปบูรณาการเข้ากับวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร
 - 4.1.5 วัตถุประสงค์ วัฒนธรรม กลยุทธ์ และรูปแบบธุรกิจขององค์กร และความสอดคล้องตามแนวทางของมาตรฐานนี้
 - 4.1.6 เป้าหมายผลกระทบขององค์กร เป้าหมายผลตอบแทนทางการเงินไปกันได้กับค่าความเสี่ยงโดยรวมที่องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยินดียอมรับและระดับความเสี่ยงที่ทนได้จากผลลัพธ์เบี่ยงเบน
 - 4.1.7 องค์กรมีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอเพื่อจัดการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อดำเนินกลยุทธ์จนส่งมอบผลงานตามเป้าหมายผลกระทบได้สำเร็จ
 - 4.1.8 นโยบายขององค์กรเกี่ยวกับการจัดการผลกระทบ และผลการดำเนินงานและการปฏิบัติตามนโยบายเหล่านั้นและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1.9 การแยกแยะหน้าที่ในการร่างเป้าหมายผลกระทบและการอนุมัติเป้าหมายผลกระทบ โดยที่ผู้อนุมัติตระหนักดีว่าตนกำลังดำเนินการทั้งเพื่อประโยชน์ขององค์กรและของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่น่าจะได้รับผลกระทบ
 - 4.1.10 ประสิทธิภาพผลกระทบขององค์กรและความคืบหน้าของเป้าหมายผลกระทบเมื่อเทียบกับเส้นฐานของผลลัพธ์ ข้อมูลโต้แย้ง และเกณฑ์ขั้นต่ำที่เหมาะสม
 - 4.1.11 การประเมินโดยบุคคลที่สาม (การประเมินผลการดำเนินการ) ข้อค้นพบจากการตรวจสอบและการดำเนินการแก้ไข
 - 4.1.12 การเปิดเผยและการรายงานที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบขององค์กรสู่ภายนอก
- 4.2 หน่วยงานกำกับดูแลขององค์กรได้มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการขึ้นต่าระดับประเทศตามสมควร และ:
- 4.2.1 มีสมรรถนะด้านประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและการจัดการผลกระทบ

- 4.2.2 ดำเนินการอย่างโปร่งใส
 - 4.2.3 ให้ความสำคัญเรื่องความหลากหลายทางเพศและมิติอื่น ๆ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มักถูกมองข้าม
 - 4.2.4 รับทราบผลที่ตามมาจากการรับผิดชอบไม่เพียงพอดต่อบุคคลที่ได้รับผลกระทบและความจำเป็นในทำการตัดสินใจในนามของพวกเขา
 - 4.2.5 ให้ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร/กรรมการผู้จัดการรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจว่าธุรกิจดำเนินไปอย่างยั่งยืนและมีส่วนสนับสนุนเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและ SDGs โดยปฏิบัติตามนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการผลกระทบและธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ
- 4.3 บริษัทแม่และ/หรือบริษัทโฮลดิ้ง รวมถึงบริษัทโฮลดิ้งสูงสุดของธุรกิจมีนโยบาย แนวปฏิบัติ และการดำเนินงานด้านการกำกับดูแลกิจการและการเคารพสิทธิมนุษยชนอันสอดคล้องกับหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGP), ชี้แจงถึงความสอดคล้องของโลกที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางวิทยาศาสตร์และการดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิบประการของยูเอ็นโกลบอลคอมแพ็ก (UNGC) และหลักการเสริมสร้างศักยภาพสตรีแห่งสหประชาชาติซึ่งสอดคล้องตามข้อกำหนดในมาตรฐานนี้

